

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LXXII. Falsitas Et Orationis Vanitas Clericis euitanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

C A P. LXXII.

FALSITAS ET ORATIONIS VANITAS Clericis euitanda.

§. **C**Ognatum simulationi mendacium similiter ex Apostolica sententia vitandum 1. Eph. 4. v. 25. Deponentes, inquit, mendacium loquimini veritatem vnusquisq; cum proximo suo; quoniam sumus inuicem membra. Coll. 3. v. 9. Nolite mentiri inuicem.

§. 2. Prohibet & Deus Exod. 23. v. 7. Mendacium fugies. Leu. 19. v. 11. Non mētiemini, nec decipiet vnusquisq; proximum suum. Eccl. 7. v. 13. 14. Noli arare mendacium aduersus fratrem tuum, neq; in amicum similiter facias. Noli velle mentiri omne mendacium, assiduitas enim illius non est bona, id est, Ne machineris vel moliaris aliquid falsi contra consanguinitate vel amicitia conjunctos. Imò ab omni prorsus mendacio abstine, illius siquidem consuetudo valdè noxia & pernitiōsa est.

§. S. Ambr. vt habetur 2. 2. q. 5. c. 20. Cauete fratres ait mendacium: quia omnes qui amant mendacium, filii sunt Diaboli. Non solum in falsis verbis, sed etiam in simulatis operibus mendacium est. Mendacium namq; est se Christianum dicere, & opera Christi nō facere, mendaciū est Episcopum sacerdotem vel clericū se profiteri, & contraria huic ordini operari. Consentaneè Apostolo Tit. 1. v. 16. loquitur S. Ambrosius. Confitentur se nosse Deum, factis autē negant, cum sint abominati & incredibiles & ad omne opus bonum reprobī. Ex fructibus arbor cognoscitur Math. 7. v. 16. 17. 18.

§. S. August. in Enchir. c. 22. & habetur 2. 2. q. 2. c. 4. Quodcumq; is autem. Omnis qui mentitur contra id q; animo sentit, loquitur voluntate fallendi. Et vtiq; verba propterea sunt instituta, peccatum, nō per qua se inuicē homines fallant, sed per qua in alterius quisq; notitia cogitationes suas perferat. Verbis igitur vti ad fallaciā,

Qui mentitur. non ad quod instituta sunt, peccatum est. Idem S. Augustin. lib. de mendacio cap. 3. Ille mentitur qui aliud habet in a-

Non, quis- quis falsum dicit, menti- tur.

nimo & aliud verbis vel quibuslibet significationibus enunciat. Ex quo fit vt possit falsum dicere non mentiens, si putat ita esse vt dicit, quamuis non ita sit, & vt possit verum dicere mentiens, si putat falsum esse, & pro vero enunciat; quamuis re vera ita sit, vt enunciat: ex animi enim sui sententia non ex rerum ipsarum veritate vel falsitate mentiens aut non mentiens iudicatur. Ioci nunquam putanda sunt mendacia ait ibidem c. 2. Beatus Augustinus. Et quaest. 145. libr. 1. Genes. & habetur 2. 2. q. 2. c. 18. *Quod autem.* Mendacia à mendacibus serio aguntur, non ioco. Cum autem quae non sunt, tanquam ioco dicuntur, non sunt mendacia.

Tria mendaciorum genera.

§. Enumerat autem S. August. lib. de Mend. in epiloogo octo mendaciorum genera & habetur 2. 2. q. 2. c. 8. Primum est. Quae Iuris Canonici & Theologiae Doctores ad tria reuocant. 1. *Perniciosum*, quod in alterius cedit detrimentum vel proprium & est semper mortiferum peccatum, nisi excuset materiae exiguitas, vel deliberationis. 2. *Officiosum*, quod ad alicuius commodum dicitur. 3. *Ioculatorium*, quod neque utilitatem ha-

Veniale mendacium iuramento confirmatum est lethiferum peccatum.

bet, neque damnum, quae postrema venialia & minuta sunt peccata genere & natura sua, nisi iuramentum accesserit, quod omne mendacium efficit lethiferum, & tamen in quorundam ore non est infrequens, qui faciliter falsum affirmant, & iuramento confirmant.

Duo sunt omnino genera mendaciorum, inquit S. Augustin. in Psalm. 5. in quibus non magna culpa est, sed tamen non sunt sine culpa, cum aut iocamur, aut, vt proximis prosumus, menti- mur.

os(*)*)so